

Εκκλησιαστικές «απώλειες» και «νίκες» εναντίον του Κορονοϊού.

του π. Αντώνιος Χρήστου*.

Αγαπητοί Αναγνώστες είναι γεγονός ότι η απειλή του Κορονοϊού, αλλά και τα μέτρα και οι επιπτώσεις των μέτρων του νέου long down που από μόνα τους είναι αρκετά να μας στεναχωρούν και ανησυχούν. Όμως τώρα τελευταία προστέθηκαν και κρούσματα του ιού σε πρόσωπα Κληρικών της Εκκλησίας (Μητροπολίτες Ιερισσού Θεοκλήτου, Καλαβρύτων Ιερωνύμου, πρώην Καλαβρύτων Αμβροσίου, Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστασίου) ακόμη και σε καταλήξεις τους (των Μακαριστών Μητροπολίτων Λαγκαδά Ιωάννου στη πατρίδα μας και του Μητροπολίτου Μαυροβουνίου Αμφιλοχίου στη γειτονική μας Σερβία κ.α.). Κάποιοι αντιμετώπισαν τα περιστατικά όπως όφειλε με λύπη και συμπάθεια. Κάποιοι άλλοι με σιωπή, κάποιοι άλλοι με ειρωνεία και χλευασμό. Τελικά ο Κορονοϊός μας νίκησε και είχαν δίκιο όλοι αυτοί που επέμεναν να κλείσουν οι Εκκλησίες; Μήπως όχι και συμβαίνει κάτι άλλο; Όλα αυτά θα μας απασχολήσουν στο σημερινό μας άρθρο, ας προχωρήσουμε...

Είναι γεγονός ότι στη χώρα μας όταν ήρθε ο Κορονοϊός στους πρώτους μήνες του 2020, η κρίση την οποία έφερε, γρήγορα πέρασε και στον Εκκλησιαστικό χώρο. Αυτό δεν είναι καινούριο, αλλά αν το δούμε ρεαλιστικά είναι συνήθης πρακτική και στο πρόσφατο παρελθόν για άλλα θέματα και σκάνδαλα πολιτικά, δικαστικά, ηθικά, γρήγορα έπαιρναν «εκκλησιαστικό» χαρακτήρα και ένδυμα και ήταν το ψωμοτύρι των Μ.Μ.Ε. για πολύ καιρό.

Έτσι και στην περίπτωση του Κορονοϊού πήρε γρήγορα Εκκλησιαστικό χρώμα και χαρακτήρα, όταν συντονισμένες φωνές άρχιζαν να στοχοποιούν την Εκκλησία στην ουσία της που είναι η συνάθροιση και η Θεία ευχαριστία, η μετάδοση του σώματος και του αίματος Του Χριστού και ο τρόπος μετάδοσης του από το ίδιο Άγιο Ποτήριο και από την ίδια Ιερά Λαβίδα. Στην αρχή αυτή η επίθεση έγινε σε θεωρητικό επίπεδο και ανάγκασαν την Εκκλησία τόσο σε επίπεδο Ιεράς Συνόδου, όσο και σε μεμονωμένα πρόσωπα να απολογηθεί θεολογικά και πρακτικά για μια εμπειρία αιώνων.

Αργότερα «ο πόλεμος» πέρασε σε νομικό επίπεδο με την έκδοση και παρέμβαση τόσων κυβερνητικών ΚΥΑ που στην αρχή περιόριζε τον αριθμό των Εκκλησιαζομένων και στην συνέχεια έκλεινε εντελώς τους Ιερούς Ναούς για τον κόσμο ή ήταν ανοιχτά μόνο για τους Ιερείς και το απαραίτητο προσωπικό χωρίς να προβλέπεται κανένας κωδικός σε sms για μετακίνηση σε Ιερούς Ναούς έστω για ένα κεράκι, μόνο για κηδεία προβλέπεται και αυτό μέχρι εννιά ανθρώπους.

Υπάρχουν πολλοί και εντός της Εκκλησίας που λένε ότι οι Ναοί δεν έκλεισαν, συνεχίζουμε και λειτουργούμε, απλά το κράτος είναι υπεύθυνο για την πολιτική στο κράτος και την προστασία της δημόσιας υγείας και εμείς πρέπει να υπακούμε. Δεν κινδυνεύει η πίστη μας αλλά οι πιστοί.

Φυσικά και ο γράφων αυτές τις γραμμές, ως ένα σημείο τα προσυπογράφουμε όλα αυτά. Απλά λέμε σε όλους αυτούς, ως προς το αποτέλεσμα καθαρά, στο διά ταύτα αυτό που έγινε στη πράξη αν το αξιολογήσουμε ότι με την πρόφαση της προστασίας της δημόσιας υγείας, αυτά που υπέστη η Εκκλησία ούτε να όνειρα και των πιο φοβερών διωχτών και εχθρών της Εκκλησίας δεν είχαν συμβεί και υλοποιηθεί και μάλιστα τόσο «ανώδυνα», χωρίς να ματώσει μία μύτη που λέμε και κυρίως δεν επιτρέπεται ο Χριστός να πάει να κοινωνήσει για το «καλό»! Το ίδιο και η ορθόδοξη διδασκαλία μας (με μόνη εξαίρεση οι διαδικτυακές ομιλίες αλλά και αυτό όσοι έχουν

πρόσβαση) τα Κατηχητικά μας, οι ποιμαντικές μας δράσεις, όλα σταμάτησαν ή υπολειτούργησαν. Το κερασάκι στην τούρτα ο οικονομικός μαρασμός των Ναών μας, καθώς τα παγκάρια στέρεψαν και πλέον οι Ναοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε στα στοιχειώδη λειτουργικά τους έξοδα (μισθοδοσία προσωπικού και πληρωμές ΔΕΗ, ΟΤΕ κ.α.) με αποτέλεσμα να μη μπορεί να συνδράμει στις υλικές ανάγκες των πιστών. (Αυτό το θέμα δεν το θέτουν ούτε οι ίδιοι της εντός Εκκλησίας για να μην κατηγορηθούν ότι φωνάζουν γι αυτό, αλλά αυτή είναι η τραγική αλήθεια και θα το βρούμε μπροστά μας αυτές τις συνέπειες ακόμη και όταν υποχωρήσει ο Κορονοϊός.

Ούτε τα πιο ολοκληρωτικά καθεστώτα δεν τόλμησαν να ακυρώσουν αποφάσεις της Εκκλησίας και μάλιστα με τόσο απαξίωση χωρίς μια έστω προηγούμενη συνεννόηση με ένα twit ενός Πρωθυπουργού «Δημοκρατίας» όπως έγινε στη μέρες μας! Θεμελιώδεις ελευθερίες όπως είναι η ελευθερία της λατρείας της πίστης που επιλέγει κανείς, η αρχή της συναλληλίας μεταξύ Εκκλησίας και πολιτείας και ο κάθε ένα φορέας να ρυθμίζει τα του «οίκου του», όλα αυτά πήγαν περίπατο. Τονίζουν όλοι αυτοί την ρύση του Χριστού το (Ματθ. 22,21) «ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι» αλλά ξεχνούν το παρακάτω « καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.» αυτό ούτε τα αποδώσαμε και ούτε μας ενδιαφέρει να αποδοθούν αφού ελπίζουμε μόνο σε ένα εμβόλιο...και όχι στο έλεος, την χάρη και την αγάπη Του Θεού.

Και στις 2 καραντίνες από την στιγμή που αυτά που τρέφουν το σώμα μένουν ανοιχτά (σούπερ μάρκετ και ψιλικατζίδικα) και ότι αφορά τον έσω άνθρωπο και κυρίως τη ψυχή μας κλείνει (Εκκλησίες, Βιβλιοπωλεία, θέατρα κ.α.) τότε αντιλαμβανόμαστε ότι δεν είναι μόνο μια επιλογή ανάγκης, αλλά έχει να κάνει με το μοντέλο του ανθρώπου που θέλουν απλά να επιβιώνει και όχι όντως να ζει και με ότι συνεπάγεται αυτό.

Όλο το Καλοκαίρι που οι Ναοί μας ήταν ανοιχτοί δεν καταγράφηκαν τα κρούσματα που ήλπιζαν όλοι αυτοί που έπαιρναν μέτρα κατά των Ναών. Οπότε έμμεσα έχουμε ένα επιστημονικό δεδομένο ότι δεν είναι οι Ναοί και η λατρεία που αυξάνει τα κρούσματα, αλλά άλλες εκδηλώσεις όπως τα γλέντια. Προσπάθησαν εκεί να εμπλέξουν πάλι την Εκκλησία αλλά άλλο ο Γάμος και η βάπτιση ως μυστήριο, άλλο το γλέντι που ακολουθεί μετά.

Μέχρι που φτάσαμε στον Οκτώβρη του 2020 και τα κρούσματα, οι θάνατοι και οι διασωληνωμένοι άρχιζαν να σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο και παγκοσμίως αλλά και στη χώρα μας, γιατί ήρθε το λεγόμενο 2^ο κύμα (αν και στους ιατρούς επιστήμονες δεν έχουν όλοι την ίδια άποψη) και έτσι φτάσαμε το 2^ο long down που βιώνουμε όλοι. Η διαφορά είναι ότι τώρα την 2^η φορά έχουμε όπως ξεκινήσαμε και στην αρχή και κρούσματα και θανάτους σε ρασοφόρους. Τι έγινε; Μήπως τελικά κολλάει από τη Θεία Κοινωνία και είχαν δίκιο; Μήπως στους Ναούς μας τελικά δεν μας προστατεύει η Θεία Χάρις όσο ελπίζαμε; Μήπως μας έπιασε έπαρση εμάς των Ρασοφόρων ότι δεν κολλάμε όχι ως απολογία απλά αλλά και ως επίδειξη και ο Κύριος να μας παιδαγωγήσει πήρε τη χάρη Του για να ταπεινωθούμε; Μήπως δεν θέλησε να κάνει το θαύμα του, κατά παραγγελία όλων αυτών που Τον αμφισβητούσαν τόσο καιρό, όπως το ίδιο έκανε και πάνω στο Σταυρό σε όλους αυτούς που Του φώναζαν να κατέβει από το Σταυρό και θα πιστέψουν;

Πολλά τα ερωτήματα και σίγουρα πιο δύσκολες και οι απαντήσεις. Όμως το άρθρο μας πρέπει να τελειώσει και θα τελειώσει με αυτό που λέει ο τίτλος ότι μπορεί να έχουμε και εκκλησιαστικές απώλειες από τον Κορονοϊό, αλλά η νίκη Του Χριστού και όλων εμάς που πιστεύουμε σε αυτό είναι δεδομένη, γιατί η αλήθεια και η θεραπεία είναι μόνο με τον Χριστό και στη πίστη. Η λογική και η επιστήμη είναι χρήσιμη αλλά έχει όρια και ταπεινώθηκε και η επιστήμη από τον Κορονοϊό όπως θα ταπεινωθούμε και εμείς οι εκκλησιαστικοί όταν σηκώνουμε το γάντι και απαντάμε κοσμικά, απλά με εκκλησιαστικό ένδυμα! Εδώ είναι η διαφορά. Μπορεί ένας εκτός εκκλησίας να απαντά εκκλησιαστικά με το ύφος και το ήθος του, ενώ ένας εντός Εκκλησίας να απαντά αντιεκκλησιαστικά και ας έχει εκκλησιαστική ορολογία και ύφος!

Ο Κύριος θέλει το περιεχόμενο και το αναγνώρισε πολλές φορές σε εκτός Ισραηλίτες (Εκατόνταρχος, Χαναναία κ.α.) το ίδιο και τώρα σε πολλούς «εκτός» Εκκλησίας για να παιδαγωγήσει εμάς τους «εντός»! Επομένως είμαστε όλοι άνθρωποι και όλου να κατανοούμε ο ένας τον άλλον, είτε πιστεύουμε είτε όχι και να πάψει η λάσπη κατά της Εκκλησίας

γιατί εκτός αυτής δεν υπάρχει σωτηρία! Να κρατάμε τον εαυτό μας ταπεινό και τότε έχουμε ελπίδα! Αμήν!

Υ.Γ. Το άρθρο είναι γραμμένο με τα δεδομένα 17/11 γι αυτό δεν έχει υπόψη του και νέα ονόματα που προσβλήθηκαν όπως ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος και ο Μητροπολίτης Κίτρους Γεώργιος, που έφυγαν από Κορονοϊό όπως του Πατριάρχη Σερβίας Ειρηναίου, ούτε νέες παρεμβάσεις στο θέμα όπως του Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως Ανθίμου και του Κωστόπουλου.

π. Αντώνιος Χρήστου

Υπεύθυνος Νεότητας Ι. Μ. Γλυφάδας
Ε. Β. Β. & Β.

Εφημέριος

Ι. Ν. Προφήτου Ηλιού Κόρμπι Βάρης.